

ÕIGUSKANTSLER

ETTEPANEK nr 1

Tallinn

. veebruar 2007

Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 „Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord” põhiseaduse ja seadusega kooskõlla viimiseks

Analüüsisin põhiseaduse § 139 lõike 1 ja õiguskantsleri seaduse § 1 lõike 1 ja § 15 alusel põhiseaduslikkuse järelevalve korras Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 „Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord” § 1 lõike 1 ja § 3 vastavust põhiseadusele ja seadusele.

Leidsin, et osundatud sätted ei ole kooskõlas põhiseaduse § 3 lõikega 1, § 12 lõikega 1, § 154 lõikega 1 ja § 157 lõikega 2 ning maamaksuseaduse § 11 lõikega 2.

Tuginedes põhiseaduse § 142 lõikele 1 ja õiguskantsleri seaduse § 17 teen Kohtla-Järve Linnavolikogule ettepaneku

Viia Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määrus nr 58 „Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord” kooskõlla põhiseaduse ja maamaksuseadusega kahekümne päeva jooksul ettepaneku kättesaamisest arvates.

I Asjaolud ja menetluse käik

1. Mulle laekus 17.10.2006 avaldus, milles paluti õiguskantsleril kontrollida Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 (Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord) paragrahvi 1 lõike 1 ja paragrahvi 3 võimalikku vastuolu maamaksuseadusega. Avaldaja leidis, et maamaksuseadus sätestab maamaksuvabastuse õiguse kõigile riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saajatele nende kasutusel olevalt elamumaalt. Kohtla-Järve Linnavolikogu määrus lubab aga maamaksuvabastust ainult vanadus- ja töövõimetuspension saajatele, jättes maksuvabastusest ilma rahva- ja toitjakaotuspension saajad. Lisaks sellele ei rakendata Kohtla-Järvel maamaksuvabastust korteriomandite puhul, kuigi ka need asuvad elamumaal.

2. Pöördusin 15.12.2006 teabe nõudmisega Kohtla-Järve Linnavolikogu poole, paludes volikogul põhjendada määrusega nr 58 kehtestatud maamaksusoodustuste (-vabastuste) vastuvõtmist ja erinevate riiklike pensionite saajate ning eluruumide omandivormi

maksundusliku eristamise vajalikkust ning sellise vaheteo kooskõla võrdse kohtlemise põhimõttega. Samuti soovisin volikogult selgitust maamaksuseaduses sätestatud võimalike soodustatute ringi – „riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saajad” – kitsendamise kohta.

3. Esitasin 15.12.2006 teabe nõudmise ka Rahandusministeeriumile, paludes rahandusministril esitada omapoolne seisukoht maamaksuseaduse § 11 lõike 2 kohaldamise ning Kohtla-Järve Linnavolikogu määruse nr 58 seaduslikkuse osas.

4. Kohtla-Järve Linnavolikogu vastas teabe nõudmisele 15.01.2007. Kirja kohaselt oli maamaksuvabastuse andmise tingimuste määramisel eesmärgiks tagada abi isikutele, kelle puuduvad töised sissetulekud. Volikogu märkis kirjas, et maamaksuseaduse § 11 lõige 3 annab kohaliku omavalitsuse volikogule delegatsiooni kehtestada maamaksuvabastuse ulatus ja kord. Seadusandja on sätestanud maamaksuvabastuse piirid, mille raames tohib kohalik omavalitsus maksusoodustuste üle otsustada ning omavalitsus ei ole kohustatud soodustuste andmiseks. Sealhulgas on omavalitsusel kohalikke olusid arvestades võimalik seada täiendavaid tingimusi pensionisaajate suhtes - nt elukoha registreeritus kohaliku omavalitsuse territooriumil, pensionisaaja mittetöötamine jne. Maamaksuseaduse § 11 sätete tõlgendamine maksuvabastuse andmise piiridena võimaldab omavalitsusel sätestada ka seda, et maksusoodustus ei kehti nt korteriomandite suhtes (elamumaa alakategooria). Kuigi maamaks on riiklik maks, on selle erilisest iseloomust (laekumine omavalitsuse eelarvesse) tulenevalt regulatsiooni eesmärgiks anda omavalitsusele iseseisev kohalikest oludest lähtuv küsimuste lahendamise õigus. Volikogu leidis, et määruse nr 58 sätted ei ole vastuolus maamaksuseaduse § 11 lõikega 2. Samuti juhtis volikogu kirjas tähelepanu sellele, et määruse muutmisel oleks tegemist kohaliku omavalitsuse eelarvetulude muutmise ja kohaldada tuleks kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 36 lõiget 1, mille kohaselt kohalikud maksud ja maksumäärade muudatused kehtestatakse valla- või linnaeelarve vastuvõtmist või eelarve muutmist ning neid rakendatakse eelarveaasta algusest või koos lisaeelarve või eelarve muutmise ja seaduse muutmise, sest tegemist on riikliku maksuga, mis laekub linna eelarvesse.

5. Rahandusminister vastas teabe nõudmisele 08.01.2007 ning leidis, et maamaksuseaduse volitusnorm annab kohalikele omavalitsustele aluse otsustada maamaksuvabastuse suuruse üle vaid arvvaartuse osas (seaduses nimetatud piirides maksuvabastusega pindala või maksumäärade üle) ning täiendavaid tingimusi maksuvabastuse andmiseks kohaliku omavalitsusele sätestada ei tohi. Rahandusminister märkis, et põhiseaduse § 12 kohaselt on kõik seaduse ees võrdsed ning kui kohalik omavalitsus on otsustanud anda maamaksuvabastuse pensionäridele või represseeritutele, tuleb vabastada kõik seda taotlenud pensionärid või represseeritud, nõndasamuti ei pidanud rahandusminister õiguspäraseks maamaksuvabastuse piiramist olenevalt sellest, kas elamumaa on pensionisaaja korteri või eramu all.

II Vaidlustatud sätted

6. Kohtla-Järve Linnavolikogu andis 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 „Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord”, mis jõustus 16.10.2006. Määruse § 1 lõike 1 kohaselt vabastati maamaksust alates 01.01.2007 kuni 31.12.2008 riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel vanadus- ja töövõimetuspensionari saajad. Määruse § 3 kohaselt ei rakendata maamaksuvabastust korteriomandite puhul.

III Õiguskantsleri seisukoht

7. Maamaksuseaduse (MaaMS) § 11 sätestab maksusoodustused. MaaMS § 11 lõike 1 kohaselt on põllumajandussaaduste tootmiseks kasutusel oleva haritava maa ja loodusliku rohumaa maamaksu määr 0,1 kuni 2,0 protsenti maa maksustamishinnast aastas. Sama paragrahvi 2. lõike kohaselt võib kohalik omavalitsus vabastada maamaksust riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saaja tema kasutuses olevalt elamumaalt linnas kuni 0,1 ha või vallas kuni 1,0 ha ulatuses. Maksuvabastust võib anda tingimusel, et maksuvabastuse taotleja ei saa maa kasutusõiguse alusel rendi- või üüritulu. Sama paragrahvi lõike 2¹ kohaselt kohalik omavalitsus võib vabastada maamaksust represseeritu ja represseerituga võrdsustatud isiku okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seaduse mõistes tema kasutuses oleva elamumaa osas, kui isik ei saa maa kasutusõiguse alusel rendi- või üüritulu.

MaaMS § 11 lõike 3 järgi vaatab ülalnimetatud maksuvabastuse taotluse isiku kirjaliku avalduse alusel läbi ja otsustab kohaliku omavalitsusüksuse täitevorgan omavalitsusüksuse volikogu poolt kehtestatud ulatuses ja korras. Maksuvabastused vormistab maksuhaldur omavalitsusüksuse täitevorgani ettepanekul rahandusministri kehtestatud korras.

8. Vastavalt maksukorralduse seaduse (MKS) § 3 lõike 2 punktile 3 on maamaks riiklik maks. Riikliku maksu reguleerivas maksuseaduses sätestatakse maksuõigussuhte kõik olulised elemendid, sh võimalikud maksusoodustused (MKS § 4 lg 3 p 8). Seega kuulub riikliku maksu puhul isikute ringi, kellele laieneb maksusoodustus, määratlemine eranditult seadusandja ehk Riigikogu pädevusse, aga mitte kohaliku omavalitsuse volikogu pädevusse. MaaMS § 11 lõigetes 2 ja 2¹ ongi määratletud subjektide ring, keda kohalik omavalitsus võib maamaksu tasumisest vabastada: 1) riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saajad ning 2) represseeritud või temaga võrdsustatud isikud okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seaduse mõistes.

9. Maksusoodustuse subjektide kohta on maamaksuseaduses kitsendavate tingimuste kataloogis loetletud järgnevad klauslid - maa peab olema taotleja kasutuses, taotleja ei tohi saada maa kasutusõiguse alusel rendi- või üüritulu ning tegemist peab olema elamumaaga, kusjuures pensioni saaja puhul võib maksuvabastust anda linnas kuni 0,1 ha või vallas kuni 1,0 ha ulatuses.

10. Maamaksuseaduse ja maksukorralduse seaduse normide koostoimest ja loogikast võib järeldada, et **subjektide ring, keda kohalik omavalitsus võib maamaksust vabastada, on ammendavalt määratletud** MaaMS § 11 lõigetes 2 ja 2¹ ning et kuigi seadusandja on kohalikule omavalitsusele delegeerinud maksusoodustuse ulatuse ja korra kindlaksmääramise, ei saa **maksusoodustuse ulatusena** käsitleda vahetegu töötavate ja mittetöötavate pensionäride, vallaelanikuna registreeritud ja mitteregistreeritud isikute või vanadus- ja töövõimetuspensioni saajate ning toitjakaotus- ja rahvapensioni saajate vahel, vaid:

- 1) elamumaa pindala, millele maamaksusoodustust antakse;
- 2) maksimaalset soodustuse määra rahalises väärtuses, mida MaaMS § 11 lõigetes 2 ja 2¹ märgitud isikud võivad saada.

11. Õiguskantsleri poolt omavalitsustele korduvalt väljendatud seisukohale, et seadusega omavalitsusüksuse volikogule delegeeritud maamaksuvabastuse ulatuse kindlaksmääramise all tuleb mõista kas 1) maamaksusoodustuste ja elumumaa pindala, millele maamaksusoodustust antakse või 2) maksimaalset soodustuse määra rahalises väärtuses, mida MaaMS § 11 2. ja 2¹. lõikes märgitud isikud võivad saada ning mitte kohalike omavalitsuste poolsete täiendavate kitsenduste seadmise õigust lähtuvalt pensioni saaja subjektist, on lisaks Rahandusministeeriumile sekundeerinud Justiitsministeerium ning Riigikogu Kantselei. Rahandusministeerium on 12.01.2006 Eesti Linnade Liidule ja Eesti Maaomavalitsuste Liidule koguni saatnud märgukirja maamaksuseaduse § 11 vastavast tõlgendamisest.

12. Põhiseaduse (PS) § 3 lõike 1 kohaselt teostatakse riigivõimu üksnes põhiseaduse ja sellega kooskõlas olevate seaduste alusel. PS § 154 lõike 1 kohaselt otsustavad ja korraldavad kõiki kohaliku elu küsimusi kohalikud omavalitsused, kes tegutsevad seaduste alusel iseseisvalt. Põhiseadusest tulenev seaduslikkuse nõue eeldab, et maamaksu maksusoodustuste kehtestamine toimuks kooskõlas maamaksuseadusega. Kui kohalik omavalitsus ületab oma pädevust ja asub reguleerima küsimust, mille määratlemine kuulub seadusandja ehk Riigikogu pädevusse, on tema õigusaktid vastuolus PS § 3 lõikega 1 ja § 154 lõikega 1.

13. Üheks maksuõiguse üldpõhimõtteks on ühetaolise maksustamise põhimõte, mis omakorda tuleneb põhiseaduse paragrahvis 12 sätestatud üldisest võrdsuspõhimõttest (kõik on seaduse ees võrdsed) ja diskrimineerimiskeelust. Võrdsus peab olema tagatud nii formaalses kui materiaalses maksuõiguses. Riigikohus on 20.12.2001 otsuses¹ haldusasjas nr 3-3-1-61-01 leidnud, et „*Võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt käsitletakse ühetaoliselt kõiki isikuid ühtedes ja samades oludes ning samadel eeldustel. Ühetaoline kohtlemine peab olema tagatud ühesuguste asjaolude korral.*” Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi 03.04.2002 otsuse² nr 3-4-1-2-02 kohaselt „*Põhiseaduse § 12 1. lõike esimeses lauses ei ole sõnaselgelt juttu õigusest. Seal on üksnes öeldud, et kõik on seaduse ees võrdsed. Ometi sisaldub nendes sõnades isiku õigus mitte saada ebavõrdse kohtlemise osaliseks. Esimese lause sõnastus väljendab eelkõige võrdsust seaduse kohaldamisel ning selle mõte seisneb nõudes rakendada kehtivaid seadusi kõigile isikutele erapooletult ja ühtemoodi. /.../ Kolleegium jagab arvamust, et Põhiseaduse § 12 lg 1 esimest lauset tuleb tõlgendada ka õigusloome võrdsuse tähenduses. Õigusloome võrdsus nõuab üldjuhul, et seadused ka sisuliselt kohtleks kõiki sarnases olukorras olevaid isikuid ühtemoodi. Selles põhimõttes väljendub sisulise võrdsuse idee: võrdseid tuleb kohelda võrdselt ja ebavõrdseid ebavõrdselt. Kuid mitte igasugune võrdsete ebavõrdne kohtlemine pole võrdsusõiguse rikkumine. Keeldu kohelda võrdseid ebavõrdselt on rikutud, kui kaht isikut, isikute gruppi või olukorda koheldakse meelevaldselt ebavõrdselt. Meelevaldseks saab ebavõrdset kohtlemist lugeda siis, kui selleks ei leidu mõistlikku põhjust. Kolleegium mõonab, et kuigi meelevaldsuse kontroll laieneb seadusandja tegevusele, tuleb viimasele jätta avar otsustusulatus. Kui on olemas mõistlik ja asjakohane põhjus, on ebavõrdne kohtlemine seadusloomes põhjendatud.*” .

Ilmselgelt kohaldub õigusloome võrdsus lisaks seadustele ka kohaliku omavalitsuse õigustloovatele aktidele. Ebavõrdseks kohtlemiseks võib olla ka põhjendamatu maksusoodustuse andmine.

14. Kõigi võrdsusõiguste rikkumise tuvastamine on kaheastmeline. Esimesel astmel tuleb leida võrreldavatele vähim ühine soomõiste (*genus proximum*) ning seejärel kirjeldada ebavõrdset

¹ Kättesaadav <http://www.nc.ee/?id=11&indeks=0,3,251,1781&tekst=RK/3-3-1-61-01>

² Kättesaadav <http://www.nc.ee/?id=11&tekst=RK/3-4-1-2-02>

kohtlemist (*differentia specifica*). Teisel astmel tuleb ebavõrdset kohtlemist õigustada, tuvastada selle vastavus põhiseadusele. Formaalse vastavuse tuvastamine on suuresti pädevus-, menetlus- ja vormireeglite järgimise kontroll (kohaliku omavalitsuse pädevusele maamaksuvabastuste kehtestamisel viitasin käesolevas ettepanekus eespool). Materiaalse Põhiseadusele vastavuse tuvastamisel on olemas kaks võimalikku intensiivsuse astet. Esimene nõuab ebavõrdse kohtlemise õigustamiseks **mõistlikku põhjust**, teine keelab **ebaproportsionaalsed** vaheteod. Kumba kohaldada, sõltub võrdsusõigusest ja sellest, kas ebavõrdse kohtlemisega kaasneb ühtlasi ka vabadusõiguse riive³.

15. Leian, et maamaksuseadusest tuleneb üheselt, et vähima ühise soomõistena tuleb käesoleval juhul käsitleda kõiki pensioni saajaid olenemata saadava riikliku pensioni liigist. Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määrusega nr 58 kaasneb üldise võrdsusõiguse riive seeläbi, et eelistatakse osasid pensionisaajaid teistele, millega kaasneb ebavõrdne kohtlemine.

16. Juhin Teie tähelepanu asjaolule, et oma vastuskirjas Te olete küll rõhutanud kohaliku omavalitsuse õigust maksuvabastuse saajate ringi maamaksuseaduses märgitud soodustatud gruppide siseselt kitsendada, aga samas olete, hoolimata sellest, et palusin Teil muu hulgas erinevate riiklike pensionite saajate ning eluruumide omandivormi maksundusliku eristamise vajalikkust ning sellise vaheteo kooskõla võrdse kohtlemise põhimõttega põhjendada, selle palve täielikult täitmata jätnud.

Riikliku pensionikindlustuse seaduse § 5 kohaselt on riikliku pensioni liikideks lisaks vanaduspensionile ja töövõimetuspensionile (mille saajad on maksumääruses maamaksust vabastatud) ka toitjakaotuspension ja rahvapension (mille saajad peavad järelikult maamaksu tasuma). Miks üks isikute grupp on maamaksu tasumisest vabastatud ja teine mitte, see ei selgu ei vaidlustatud määrusest ega vastusest minu teabe nõudmisele. Mainite kirjas küll asjaolu, et maamaksuvabastuse andmise tingimuste määramisel oli eesmärgiks tagada abi isikutele, kellel puuduvad töised sissetulekud, ent see ei seleta kuidagi määrusega kaasnevat vahetegu vanadus- ja töövõimetuspensionide saajate ning toitjakaotus- ja rahvapensionide saajate maksustamisel. Ka toitjakaotuspensionide ja rahvapensionide saajate hulgas võib olla isikuid, kel puuduvad töised sissetulekud ning vastupidi – ilmselt ei ole ka vanaduspensionide saajatel keelatud tööl käia, niisamuti võib töövõimetuspensionide saaja olla osaliselt töövõimetu (ehk töise tulu saamine ei ole ka siinkohal välistatud).

17. Niisamuti olete seisukohal, et korteriomandite puhul, mis paiknevad samuti elamumaal, võib kohalik omavalitsus omanikud maamaksuvabastusest ilma jätta, ent olete jätnud mulle põhjendamata, miks korteriomanikke eramute omanikega maksunduslikult ebavõrdselt kohelda tuleb. Kui ka haldusakti andja ise ei suuda esitada mõistlikke põhjuseid ebavõrdse kohtlemise õigustamiseks või proportsionaalsuse toetuseks, siis ilmneb Kohtla-Järve Linnavolikogu määruse põhiseadusvastasus veelgi ilmekamalt.

18. Eri liiki riiklike pensionide saajaid tuleb maamaksusoodustuste andmisel kohelda võrdselt. Ka maamaksuseaduse muutmise eelnõu (519 SE, 525 SE ja 573 SE) üks algatajatest J. Männik märkis eelnõu teisel lugemisel⁴, et „*mis puutub pensionäride soodustusse, siis niipalju ma*

³ Vt pikemalt Eesti Vabariigi Põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn 2002, lk 116 – 124.

⁴ Riigikogu istungi stenogramm on kättesaadav aadressil:

http://web.riigikogu.ee/ems/stenograms/2000/11/t00112309-02.html#P35_5731

härira Rajule lisaksin, et praeguse variandiga antakse kohaliku omavalitsuse volikogule senisest suurem roll soodustuse andmiseks või mitteandmiseks ja ka selle rakendamiseks. Seetõttu on tehtud vastavaid muudatusi ka kehtiva maamaksuseaduse § 11 lõikes 3, kus on öeldud, et soodustusi tehakse volikogu kehtestatud korras ja ulatuses. Nii et siit ka see 200-kroonise piiri mahavõtmine. Senine piiritus – linnas kuni 0,1 hektari maaomandi või kasutuses oleva maa puhul ja maal kuni 1 hektari ulatuses – jääb seaduses kehtima...“. Vabariigi Valitsuse esindaja majandusminister Mihkel Pärnoja lisas järgmist: „*Eelnõusse on jäänud piirangud maksuvabastuse andmisel ning siia lisati tingimus, et maksuvabastust antakse ainult pensionäri isiklikus kasutuses olevale elamumaale, ma rõhutan, isiklikus kasutuses ja elamumaale. Delegatsioon volikogule on oluline, sest volikogu pädevus on muutunud. Seaduse jõustumisel on maksuvabastust õigus taotleda **kõigil pensionäridel, kes saavad pensioni riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel**. Lõpetuseks tahan rõhutada, et maksuvabastuse andmine on kohaliku omavalitsuse õigus, mitte kohustus“.*

Eelnõu arutelust nähtub, et ka maamaksuseaduse muutmise eelnõu algatajate hinnangul on maksuvabastust õigus taotleda kõigil pensionäridel, kes saavad pensioni riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel ehk seadusandja tahte tõlgendamisest järeldub, et maamaksuseadus ei näe kohalikele omavalitsusele ette volitust (õigust) kitsendada MaaMS § 11 2. ja 2¹. lõikes märgitud isikute ringi, kellele võidakse ajutist maamaksuvabastust anda, isiku pensioni liigist tulenevalt.

19. Viitate kirjas asjaolule, et vaidlustatud määruse muutmise avaldab mõju Kohtla-Järve eelarvele ning annate kohalike maksude seaduse analoogiale tuginedes mõista, et maksumäärade tagasiulatava (selle aasta algusest) muutmise näol on tegemist keeruka protsessiga. Samas ei näe ma siiski vääramatut jõudu, mis takistaks Teil määrust muutmast ning ebavõrdselt koheldutele tekitatud (rahaliselt hinnatavat) ebaõiglust hüvitamast. Valla- ja linnaelarve seaduse kohaselt võib omavalitsus vajaduse korral jaotada ümber eelarves määratud kulusid algatada eelarve muutmise menetluse (§ 23) või kulude tegemiseks, milleks eelarves ei ole assigneeringuid määratud või mille tegemiseks määratud assigneeringutest ei jätku, võib volikogu eelarveaasta kestel võtta vastu lisaelarve (§ 24). Samuti on omavalitsusel võimalus käsutada ettenägemata kulude katmiseks reservfondi (§ 17).

20. Soovin veel rõhutada asjaolu, et erinevate kohalike omavalitsuste poolt sarnaste maamaksuvabastuste kitsenduste rakendamise problemaatilisus tõusetas juba 2005. aastal. Rahandusministeerium on 12.01.2006 Eesti Linnade Liidule (millesse eeldatavasti kuulub ka Kohtla-Järve) ja Eesti Maaomavalitsuste Liidule saatnud koguni märgukirja maamaksuseaduse § 11 kohasest tõlgendamisest. Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 võeti vastu kolmveerand aastat peale ringkirja väljasaatmist. Seetõttu pean Kohtla-Järve Linnavolikogu poolt erinevate omavalitsuste varasema MaaMS § 11 kohatise vääratõlgendamise ja rakendamise jätkamist veel 2007. ja 2008. aastal (vaidlustatud määrus rakendub ka viimatinimetatud aastale) äärmiselt taunitavaks. Ilmselt oleks mõistlik eeldada, et kohalik omavalitsus, kes peab tähtsaks seaduskuulekust ja hea halduse põhimõtet, hoiab end kursis enda tegevusvaldkonda puudutava õigusteooria ja -praktikaga ning kohandab oma käitumist vastavate muudatustega. Juhul, kui Te muutunud õiguslikust olustikust hoolimata kehtestate seaduste ja nende tõlgendusega vastuolus oleva määruse, võtsite Te teadlikult riski, et nimetatud määruse seaduspärasus võidakse vaidlustada ning pidite olema valmis selle riski realiseerumisega kaasnevate tagajärgede likvideerimiseks.

IV Kokkuvõte

21. Eeltoodust tulenevalt leian, et Kohtla-Järve Linnavolikogu 11. oktoobri 2006 määruse nr 58 „Maamaksuvabastuse andmise ulatus ja kord” § 1 lõige 1 ja paragrahvi 3 ei ole kooskõlas põhiseaduse § 3 lõikega 1, § 12 lõikega 1, § 154 lõikega 1 ja § 157 lõikega 2 ning maamaksuseaduse § 11 lõikega 2 ning teen Kohtla-Järve Linnavolikogule ettepaneku viia vaidlustatud määrus kooskõlla põhiseaduse ja maamaksuseadusega kahekümne päeva jooksul ettepaneku kättesaamisest arvates.

Allar Jõks